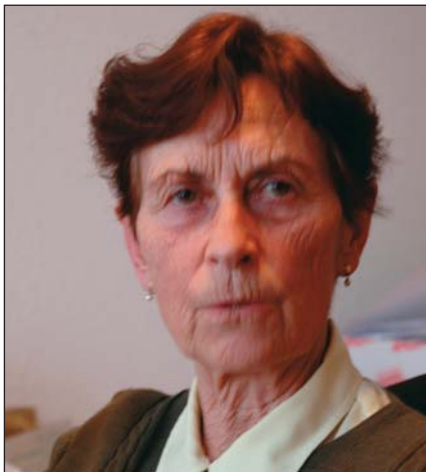

Vándorgyűlés 2006

Beszélgetés Markó Lászlóné elnökasszonnyal

Veszprém megye területének több mint 30%-át erdő borítja. A kárpótlási és vagyonnevesítési folyamat során ennek a területnek mintegy harmada került magánkézbe. Ebből az erdőterületből közel 3600 hektáron gazdálkodó 1000–1100 erdőtulajdonos képviselőjét látja el a Magánerdő-tulajdonosok és Erdőgazdálkodók Veszprém megyei Egyesülete, a MEVME, melynek elnöke 2000 óta Markó Lászlóné. A vegyész mérnök képesítésű erdőtulajdonos Nagy Miklós erdőmérnöktől vette át az egyesület elnöki teendőit.

– Szokatlan ebben a felelős beosztásban a gyengébb nem képviselője.

– Egri születésű lévén, az erdőszerepet a Bükk és a Mátra rengetegeiben bakancsos turistaként édesapám oltotta belém. Ő tanított arra, hogy az erdőben nemcsak menni kell, hanem mindent megfigyelni, hallgatni az erdő sejtelmes neszeit és gyönyörködni az évszakok változásában. Mióta Veszprémbe élek férjemmel, a Bükk helyett a Bakonyban túrázunk, régebben barlangásztunk is. Ebben az időszakban ragadott meg közelebről a gombák világa. 1965 óta vagyok tagja az OEE-nek, amikor még működött a Mikológiai Szakosztály.

– És hogyan lett erdőtulajdonos?

– Azok közé tartozom, akiknek szüleitől a háború után nagyon sok mindent elvettek, és az irántuk érzett szeretetem és tiszteletem késztetett arra, hogy földtulajdon vásárlással elégtételt szerezzenek nekik. Minden árverési helyszínt végigjártunk a környéken és igyekeztünk településektől távoli, tiszta, szép, természetes erdőhöz jutni. Igazi erdőhöz. Így sikerült mintegy 12 hektár erdővel kárpótolni magunkat.

– Többnyire haszonszerzés céljából vásárolnak erdőt.

– Való igaz, az egyik cél a haszonszerzés, a másik a tulajdonlás érzése. Az erdővel foglalatosságot körében azonban köztudott, hogy az erdőből hosszú távon csak tisztes haszonra számíthatunk. Személy szerint engem örömmel tölt el a tulajdonlás érzése, az, hogy a saját erdőmben gombászhatok, gazdálkodhatok. Soha nem akartam vezető lenni, de amikor elvállaltam a MEVME elnökséget, nagyon sok izgalmas feladatot kellett megoldani, mert az erdő-

tulajdonosok jó része nem tudta, hogy mit jelent az erdőgazdálkodás. Így a hozzá nem értőknek előadásokat szerveztünk, szakemberek segítségével közösen beszélgettünk meg a tennivalókat, különösen most, az EU-s elvárásokat és lehetőségeket illetően.

A 76/2004(V.4.) FVM rendelet 1. sz. melléklete II/5. pontja jelentős díjtétellel sújtotta az üzemtervezést az addig érvényben volt díjon felül. A MEVME 2004-ben javasolta, hogy ez a díjtétel a 100 hektárnál kisebb tulajdont ne terhelje. Emellett javasoltuk, hogy az 50 hektárnál (kivételesen 100 hektárnál) kisebb területen gazdálkodók esetében „egyszerűsített üzemterv”-et vezessenek be. Ez a munkamegtakarítás révén lehetővé tenné a tervezési díjtétel csökkentését. Javaslatunkat az OEE és a MEGOSZ támogató visszajelzéssel nyugtázza.

– Kik az egyesület tagjai?

– Az egyesület tagja lehet az a természetes vagy jogi személy, akinek Veszprém megye közigazgatási határain belül erdőtulajdona van, vagy más tulajdonában lévő erdőterületen itt erdőgazdálkodási tevékenységet végez, továbbá az, aki más művelési ágba tartozó termőföldjén erdőt akar telepíteni. Lényegében az egyesületünk célja a magántulajdonba került értékes erdőállományok megóvása, az erdőbirtok törkeértékének védelme és gyarapítása, az erdőbirtokosok tulajdonosi érdekeinek védelme, és megyénkben a nagy múltra visszatekintő szakszerű erdőgazdálkodás fenntartása.

– Mint magánerdő-tulajdonos, mit nebezményez leginkább?

– A járulékbefizetési rendszert tartom neuralgikusnak, hiszen az állam csak annyit ad „támogatásként”, amely-

nyit elvesz, és ráadásul még különböző jogcímenek adót is fizetünk.

– És jut ideje a nagy szenvedélyre, a gombászásra?

– Ha már erről kérdezett, feltétlenül meg kell említenem Szemere Bertalan családfájához tartozó Szemere Lászlót (1884–1974), aki meghatározó egyénisége volt a gombásztársadalomnak. Gombaakvarelljeinek árából vett a közeli Hárskúton egy szerény falusi házat. Nagy álma volt, hogy a híres bakonyi szavasgomba-lelőhelyeket feltárja, és mesterséges úton növelje. Kellemes, derűs öreg bácsi volt, akivel igen jó kapcsolatban voltunk, és halála után, tiszteletére, a Veszprém megyei mikológuscsoport felvette Szemere László nevét. Sajnos azok a megjelölt fák, melyek tövében szarvasgombát talált, a fahasználat áldozatául estek. Tudom, ez nem tartozik szorosan beszélgetésünk témájához, de ennyivel is szerettem volna adózni emlékének.

– Mivel járul hozzá az egyesület a vándorgyűlés sikeréhez?

– Igen nagy megtiszteltetésnek érezzük a felkérést, hogy mutassuk be egyesületünk tevékenységét. Szakmai bemutatókon a Pro Silva elvek szerinti erdőgazdálkodással ismerkedhetünk. Közjóléti tevékenységünk köréből bemutatunk egy erdei tábor, ahol 20 fő részére tudunk szállást, 50 fő részére fedett foglalkoztatót biztosítani. Főleg a környékbeli iskolás gyerekeknek, tanároknak ideális bemutató hely. A villany bevezetése is folyamatban van, de megvalósulásáig is tiszta és kulturált elhelyezést kínálunk. És hogy legyen ez a reklám helye, várjuk a csoportok jelentkezését, távolabbról is, amire volt már példa, mert az elmúlt évben a pécsiak ismerkedtek a Bakonnyal.

De a vándorgyűlésen program lesz a Herendi Porcelángyár megtekintése is. A MEVME egymástól függetlenül gazdálkodó erdőbirtokosokból álló csapat, a tagok összefogása elsősorban az erdő szakszerű fenntartásának érdekeit szolgálja. Pályázatot nyújtottunk be a Nemzeti Civil Alaphoz, és az ott nyert összegből tudjuk tagjainkat elküldeni különféle hazai rendezvényekre, előadásokra, ahol bővíthetjük szakmai ismereteiket. Ilyen rendezvény többek között a vándorgyűlés is, melyre most nem vendégként, hanem vendéglátó minőségben sok szeretettel várjuk a programunkra jelentkezőket.

– Köszönöm a beszélgetést

Pápai Gábor